USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupený Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2022, č. j. OAM-862/ZA-ZA11-ZA03-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 3. 2023, č. j. 22 Az 14/2022-45,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je turecký státní příslušník kurdské národnosti, který požádal o udělení mezinárodní ochrany. Tvrdí, že se v roce 2016 zúčastnil několika akcí pořádaných stranou X. Před odjezdem z Turecka po něm dva neznámí muži chtěli, aby nastoupil k nim do vozidla.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (zákon o azylu), neuděluje. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, o které krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem rozhodl tak, že ji zamítl.

[3] Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce nemá nárok na udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, protože není pronásledován pro uplatňování svých práv a svobod. Žalobce není členem strany X, a i kdyby výzva dvou neznámých mužů k nástupu do vozidla souvisela s jeho účastí na akcích strany X (kterých se účastnil 5 let před opuštěním země), pro svoji ojedinělou povahu a absenci jakýchkoli negativních následků v právní sféře žalobce se zcela jistě nejedná o pronásledování ve smyslu azylového práva.

[4] Podle krajského soudu žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil, proč žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Z informací o Turecku, s kterými žalovaný pracuje, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu z let 2019–2020, a to i konkrétně k situaci Kurdů.

II. Argumentace účastníků řízení

[5] Žalobce (stěžovatel) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

[6] Stěžovatel upozorňuje na perzekuci členů a sympatizantů strany X v Turecku a obecně na nerovnost práv Kurdů v porovnání s tureckou většinou. Dále uvádí, že mohl být spatřen na obrazových záznamech z akcí X a hrozí mu nátlak ze strany tajné bezpečnostní složky státu, která by jej nejspíš chtěla přinutit ke spolupráci. Stěžovatel také namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu žalovaným a zlehčování jeho situace krajským soudem.

[7] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry uvedenými v rozsudku krajského soudu. Uvedl, že zjistil skutkový stav dostatečně, reagoval na důvody uvedené v žádosti, shromáždil dostatek podkladů a dal stěžovateli možnost se k nim vyjádřit a navrhnout jejich doplnění, což stěžovatel neučinil. Žalobce neměl v zemi původu žádné problémy takového rázu a intenzity, aby je bylo možno považovat za azylově relevantní pronásledování. Podle žalovaného je skutečným důvodem podání žádosti o mezinárodní ochranu snaha o legalizaci pobytu na území ČR.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. Ve věci stěžovatele však tyto podmínky naplněny nejsou.

[9] Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku žádná, natož pak zásadní pochybení neshledal. Krajský soud žalobní námitky vypořádal způsobem, který zcela korespondoval s mírou jejich obecnosti. Kasační námitky vytýkající krajskému soudu, že posoudil otázku správného zjištění skutkového stavu a aktuálnost a relevantnost zpráv o zemi původu nedostatečně, bez náznaku, jaké konkrétní důležité skutečnosti přitom opomenul, nemohou vést k posouzení kasační stížnosti jako přijatelné. Výhradami vůči posouzení žalovaného se NSS zabývat nemohl vůbec, neboť předmětem přezkumu je nyní rozsudek krajského soudu.

[10] Situací kurdské menšiny v Turecku se NSS opakovaně zabýval (např. rozsudek ze dne 11. 9. 2012, č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení ze dne 10. 12. 2015, č. j. 9 Azs 250/2015-23, ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46 a mnoho dalších), přičemž dovodil, že nesnáze Kurdů v Turecku sice existují, ale nedosahují bez dalšího intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Potíže se mohou týkat nanejvýš exponovaných členů X, mezi něž stěžovatel nepatří. Stěžovatel členem žádné strany není, navíc neuvedl, že by někdy měl problémy se státními orgány v Turecku, pouze poukazuje na setkání s neznámými muži, kteří ho měli vyzvat k nastoupení do vozidla. Tento incident se měl navíc odehrát 5 let po stěžovatelově poslední účasti na akci strany X.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[11] Vzhledem k výše uvedenému NSS uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou NSS, ani těch, které jsou řešeny rozdílně, stejně tak nebyl shledán důvod k judikaturnímu odklonu. Kasační soud rovněž neshledal zásadní pochybení krajského soudu. NSS proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, publ. pod č. 4170/2021 Sb. NSS, odst. 52), a proto je namístě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rozsah jeho úřední činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně
senátu